

RIKSADVOKATEN

Justis- og beredskapsdepartementet
Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep.
0030 Oslo

REF.:
20/4064

VÅR REF.:
2020/00933-002 GKL009

DATO:
30.11.2020

HØRING – FORSLAG TIL ENDRINGER I FORVALTNINGSLOVEN M.M. – STØRRE ADGANG TIL INFORMASJONSDELING

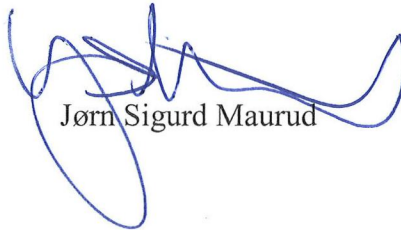
Det vises til høringsbrev 2. september d.å. med utsendelse av høringsnotat med forslag til endringer i forvaltningslovens regler om informasjonsdeling. Det foreslås bl.a. å utvide muligheten forvaltningsorganer har til å gi opplysninger til andre forvaltningsorganer, både i mottakerorganets interesse og når det er fare for liv eller helse.

For påtalemyndighetens kjernevirksomhet, straffesaksbehandlingen, reguleres taushetsplikten og begrensninger i denne i politiregisterloven. De foreslåtte endringene har derfor liten betydning for etatens egen mulighet til å dele informasjon, og riksadvokaten har ikke vurdert detaljene i høringsnotatet.

Endringsforslaget har betydning for andre forvaltningsorganers mulighet til å dele informasjon med politiet og påtalemyndigheten. Det finnes særbestemmelser om deling av informasjon med politiet, men riksadvokaten er i prinsippet positiv til en generell bestemmelse som kan komme til anvendelse på områder det ikke allerede er en dekkende hjemmel i dag. Forslaget vil også kunne forenkle informasjonsflyten i tverretatlige samarbeid der politiet deltar og eksisterende hjemler er uklare eller ikke dekker informasjonsutveksling mellom alle involverte etater (se høringsnotatet pkt. 2.9.3 flg.). Slikt samarbeid bidrar til å forebygge og bekjempe kriminalitet, og en effektiv utveksling av relevant informasjon kan gjøre samarbeidet mer målrettet. Et alternativ til en generell hjemmel, er at det gis særlige bestemmelser på de områdene informasjonsdeling er viktigst. Når det gjelder de såkalte koordineringsgruppene nevnt på s. 31 i høringsbrevet, er det i en egen høringssak om ungdomsreaksjonene foreslått at arbeidet i disse gruppene reguleres i lov, og det er foreslått en egen hjemmel for informasjonsdeling.

Forslaget til lovtekst er preget av at det skal foretas en rekke skjønsmessige vurderinger, både hos avgiver og mottaker. En har forståelse for at dette er vanskelig å unngå, men det

vil være en stor fordel dersom departementet kan gi noe mer konkret veiledning i lovproposisjonen enn i høringsnotatet, f.eks. med bruk av eksempler.

Jørn Sigurd Maurud

Guri Lenth
førstestatsadvokat